

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ

УДК 821 – 7 (100): 070 (477)

DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2023.5/36>

Загороднюк В. С.

Херсонський державний університет

ЗАРУБІЖНИЙ ГУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧНИЙ НАРАТИВ У ЖУРНАЛІ «ПЕРЕЦЬ. ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА»: ЖАНРОВО-ТЕМАТИЧНИЙ ВИМІР, 2018–2021 РР.

Стаття присвячена дослідженню зарубіжного гумористично-сатиричного наративу в українському виданні «Перець. Весела республіка». Гумор і сатира завжди були і є частиною сміхової культури, присутність якої в інформаційному часі й просторі є dokonаним фактом. Серед великої кількості підтверджень цьому є український журнал «Перець. Весела республіка». Його змістова наповненість і жанрово, і тематично повністю відповідає даній тезі. Подача у ньому гумористично – сатиричних творів зарубіжних авторів, аналогічних скарбів усної народної творчості – увиразнює видання, що дає змогу українським читачам знайомитися з іншими прикладами гумору і сатири. Вони реалізуються у рубриках часопису: «Скарби народів світу», «Перчанський бібліофіл», «СміхоВІКПЕДІЯ». Твори цих рубрик різноматичні та різножанрові. У статті визначено та розкрито їхню жанрово-тематичну приналежність.

У цьому дослідженні це доводиться, а саме безпосередньо при аналізі творів угорського автора Д'єрдь Мікеша, болгарських гумористів – Йордана Попова, Ганно Краєва, Петра Незнакомова, сербського гумориста Горана Каяїча, також італійськими, французькими, німецькими творами усної народної творчості, карикатурними матеріалами.

У статті розглянуто гумористично-сатиричні аспекти творів зарубіжних письменників, що надруковані у журналах. У цьому контексті виділяємо деякі твори класиків світової літератури: Вільяма Шекспіра, Готхольда Ефраїма Лессінга, Роберта Бернза, Леконт де Ліля, що представлені у часописі і мають гумористично – сатиричне і саркастичне забарвлення. Це супроводжується бібліофільською інформацією, яка сприяє кращому розумінню надрукованих творів.

Ключові слова: гумор, сатира, сміх, карикатура, журнал, жанр, публіцистика.

Постановка проблеми. Журнал «Перець. Весела республіка» у сучасному інформаційному просторі продовжує розвивати свою гумористично-сатиричну концепцію, вносячи у неї нові жанрово-тематичні реалії, зокрема, і зарубіжний наратив, що презентується різножанровими і різноматичними творами – авторськими і усної народної творчості. Цим самим часопис розширює рамки сміхової культури у національному просторі, імплементуючи у нього зразки зарубіжних гумору і сатири. Така динаміка дозволяє осмислювати та аналізувати цей процес, його тематичне розширення і жанрову дифузійність, що і становить актуальність цієї статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Опрацювавши і проаналізувавши різні джерела з обраної нами теми, можемо констатувати, що вона привертала і привертає увагу багатьох дослід-

ників. Тому гумор і сатира, їхні різні модифікації є об'єктом і предметом зацікавлень і сучасних науковців. У працях А. Капелюшного, А. Щербини, А. Рюкової, Н. Зикун, О. Короткова, О. Мартинюк, А. Шаргородської порушуються і висвітлюються особливості гумористично-сатиричного процесу, його теоретичні пояснення, робиться історичний екскурс та констатація цієї динаміки у сьогоденні. А. Капелюшний подає ретроспективу часопису «Червоний перець», що тепер має назву «Перець. Весела республіка». А. Щербина досліджує жанротворчі аспекти гумору і сатири. А. Рюкова – сміхові мотиви у творчості англійських письменників. Н. Зикун акцентує увагу на жанрово-тематичній та карикатурній еволюції гумористично – сатиричних творів. А. Шаргородська детально досліджує жанр фейлетону. Н. Сидоренко відкриває тему «сміхотерапії» в екстремальних умовах. О. Філі-

пова у своїх дослідженнях дає приклади молодіжних рукописних видань, що були попередниками друкованих: «Нові суспільно-політичні ідеї, літературні експерименти, прагнення змін – усе те, що так властиве молоді усіх часів, – були згенеровані на сторінках перших студентських видань, зокрема сатирично-гумористичних» [17]. Уже цей стислий аналіз дає можливість бачити в загальних рисах розвиток гумористично-сатиричної компоненти в сучасному інформаційному просторі.

Постановка завдання. Жанрово-тематична динаміка зарубіжних творів гумору і сатири, її особливості, є метою нашого дослідження. У журналі вони представлені в перекладі українською мовою, що підтверджує відкритість видання до розширення своїх творчих можливостей і потенціал до розвитку, що потенційно сприяє збільшенню чисельності читацької аудиторії. Відповідно розширюється і дослідницький діапазон, аналізуючи твори різних авторів зарубіжжя, показуємо їхні жанрові приналежності, тематичні наповнення. Адже в кожного народу є свої, притаманні тільки йому сміхові нюанси, це впливає і на твори усної народної творчості, й авторські. Тому нашим завданням стає показати цю специфіку, зробити розкодування цих творів для українських читачів. Дослідницький погляд на цю проблему дає додаткові позитиви для глибшого розуміння надрукованих творів в часописі «Перець. Весела республіка», їх сприйняття і прочитання сучасним українським реципієнтом в динамічних умовах медійного розвитку.

Виклад основного матеріалу. В українській журналістиці часопис «Перець» присутній з 1922 р. Його шлях до читача позначався різними складнощами, переривами виходу, репресіями членів редколегії. Та попри всі негаразди це видання було і є показником стану і динаміки гумористично – сатиричних жанрів, їх дифузії в теперішніх реаліях. Дослідники поки не мають однієї переконливої теорії сміху, що могла б пояснити його природу і наявність в тих чи інших людей, народностей, націй в найрізноманітніших життєвих ситуаціях. Осмислюючи цей феномен, А. Щербина наводить такий приклад: «Цікавий і відрадний факт: міжнародне видання – журнал «Курьер ЮНЕСКО» – присвятив у 1976 році цілий номер (травневий) сміху, гумору – «Світ гумору» [19, с. 15]. Цим підтверджується, що сміх і гумор є своєрідним показником і частиною людського життя. В одній із приватних книгозбірень українського гумору, сатири й карикатури станом на 1 квітня 2020 року зібрано 1157 найменувань книг,

66 газет і журналів цієї тематики [11]. Що є також показником сміхового надбання. Тобто, смішне, гумористичне, сатиричне притаманне людській цивілізації. І воно виявляє себе у найрізноманітніших жанрових і тематичних формах.

Ось один із виявів того, що гумористичне притаманне нашому народові. Коли в Україні був реалізований проект видання гумористичних творів зарубіжних авторів, то це означає, що почуття гумору у нас є, більше того, воно має потенціал до знайомств з його світовими зразками. Підтверджуємо це наступним: «Зарубіжна сатира і гумор» – книжкова серія, яка випускалась видавництвом «Дніпро» в Українській РСР впродовж 1969–1986. Це була перша в Україні спроба систематизованого видання найкращих зразків світової сатири та гумору. Серія охоплювала твори авторів різних історичних епох: від доби Відродження (Себастьян Брант) до сучасності (Курт Воннегут). На рік припинення випуску серії (1986) було видано 21 книгу» [2]. І цей проект не був завершеним, адже зарубіжний гумористично – сатиричний обсяг ще має великі надбання і для потенційних читачів, і дослідників.

Переконливим гумористично-сатиричним фактом в історії української журналістики є видання часопису «Перець». «У період своєї популярності наклад «Перцю» сягав понад 3 млн. прим» [2]. Такий тираж підтверджує високий рівень зацікавленості читачами цим виданням, розуміння ними сміхової культури, гумористичної та сатиричної.

«Перець» з січня 2018 р. виходить під новою назвою «Перець. Весела республіка» і є індикатором, що реагує на всі сфери життя саме притаманними йому способами і методами. Текстовий та ілюстративний матеріали створюють публіцистично-мистецьку єдність. У своєму дослідженні, що висвітлює історію цього питання, А. Капелюшний констатував: «Карикатури великого формату в «Червоному перці» вміщувалися також на двох внутрішніх сторінках» [8, с. 20]. Теперішній «Перець. Весела республіка» продовжуючи цю традицію, вносить корективи, композиційне розміщення карикатур, їх кількість збільшується і за рахунок зарубіжних, що є творчою динамікою.

Узбецький карикатурист Махмуд Ешонкулов у виданні № 11 2018 р. на 8 сторінці подає свої дотепні твори транспортної тематики, акцентуючи увагу на епізодах з повітряного і автомобільного транспортів.

У № 1 2020 р. на 2 сторінці подається карикатура з нідерландського видання «Carloony Movement», тематика якої, бачення особи самої

себе у дзеркалі, що збільшує розміри відображуваного. Такий гіперболічний прийом дозволяє в карикатурній формі відобразити потенційні амбітні плани особи, а глядач побачить у ній, як бажане сприймається за дійсне.

Карикатурне зображення у № 6 2020 р. на 8 сторінці супроводжується текстом, що посилює його розуміння: «Шведський ритейлер ІКЕА продає стільці з буків, отриманих шляхом незаконних рубок у Карпатах. Про це йдеться в розслідуванні британської неурядової організації Earthsight». А з карикатури бачиться, що «перспектива» є і для: «Йой! А якіж там гарні корабельні сосни ростуть», що подано у часописі № 6 2020 р. на 8 сторінці.

А зовнішню політику росії передано карикатурою у журналі № 7 2020 р. на сторінці 9. З її візуалізації дізнаємося, що ця держава претендує на безмежне розширення своїх кордонів, включаючи сюди і космічний простір.

Подані приклади підтверджують тезу, що зарубіжні карикатури стали цікавими доповненнями журналу, надають йому різноманітнішої візуальної тематики, що приваблює глядачів – читачів. Вони не є ескапізмами, а навпаки, порушують важливі реалії сучасного життя, стають самостійними жанровими утвореннями поруч із текстовим матеріалом. Та доцільно зазначити, що карикатура виконує і допоміжну візуально-пояснювальну функцію для тексту. Н. Зикун у своєму дослідженні констатує: «Карикатуру розглянуто як вторинний зображальний текст, як рефлексію на вже відому читачам інформацію, на повідомлення, яке, однак, не вичерпало себе, тому потребує повторного звернення до теми» [6, с. 19]. Ця теза примінима для пояснення багатьох карикатур як самостійних жанрів у журналі «Перець. Весела республіка», в іншому випадку їхній зв'язок з текстом, коли створюється своєрідний диптих – сплюсування вербального і візуального.

З 2020 р. «Перець» виходить тільки в електронній версії. Така медіареальність сучасного інформаційного простору. У цьому процесі часопис залишається концептуально вірним традиціям, і по-новаторськи налаштований подальшому розвитку гумору, сатири, сміхової культури. На його сторінках, окрім українських, друкують свої твори й зарубіжні автори, що робить видання більш читабельним. Реципієнти знайомляться з іноземними гумористично – сатиричними творами, таким чином розширюється діапазон цієї сфери творчості.

Із номера в номер часопис підтверджує своїм змістовим та ілюстративним наповненням своє

гасло «Хай ширий сміх єднає всіх!». У його рубриках «Гумор народів світу», «Перчанський бібліофіл», «СміхоВІКІПЕДІЯ» друкуються різноматематичні та різножанрові матеріали. У них представлені твори англійських, болгарських, італійських, німецьких, іспанських, угорських, французьких, сербських, узбецьких... авторів, а також усно-народної творчості.

Вже узагальнена назва «Усмішки під Ейфелевою вежею» засвідчує приналежність її творів до жанру «усмішок» [16, с. 19]. Одна з них, логічно у реципієнта викликати асоціацію з висотою тієї ж самої Ейфелевої вежі, ілюстрація якої розміщена поруч з цією усмішкою, тому зримішою робить візуалізацію її змісту: «З неба падає на землю парашутист, у якого не розкрився парашут. Назустріч знизу вгору проноситься якийсь чоловік. – Даруйте, мсьє, – встигає гукнути парашутист, – я так потраплю на аеродром? – Не знаю, сам я з порохового складу...» [16, с. 19]. Трикрапка у ній передає не незакінченість думки, а швидше її фінал. Аналогічний приклад наявний в усмішці «Прикмета»: « – Твоя сестра дома? – Напевне. Телефон іще гарячий...» з добірки «Під веселим італійським сонцем» [13, с. 16]. Тільки тут трикрапка виконує ще й додаткову функцію – ймовірно продовження дії, адже «веселе італійське сонце» і «гарячий телефон», за логічним прогнозуванням, можуть спонукати до цього.

Аналіз гумористичного твору, що за обсягом реалізовується навіть в кількох коротких реченнях, дає підстави стверджувати, що в час інтенсивної інформаційної завантаженості сучасного читача, саме стислий твір має більше шансів бути ним сприйнятим. Ці шанси збільшуються, якщо підкріплюються візуальним компонентом, що і наявне в часописі «Перець. Весела республіка». Це наявне і в жанрі діалогу, що представлений в добірці «Діалоги по-європейськи» [4, с. 19]. Їх об'єднує дотепність і сміхова тональність, точність і стислість вираження думки, здебільшого в побутовій тематиці: – Моя дружина твердить, що для здоров'я дуже корисно їсти сирі овочі. – Так, моя також не любить варити... [4, с. 19]. «Молоде подружжя повернулося з одноденного туристського походу: – Кохана, в тебе ніжки не болять? – Ні, любий. – Так збігай мені за пивом...» [4, с. 19].

Твори фейлетонної концепції «Зверни увагу» Д'єрдь Мікеша [10, с. 17], «Новорічний фазан» Петра Незнакомова [11, с. 14], «Ну вже цей вітер...» Ганно Краєва [9, с. 15], «Кар'єра одного царя» Йордана Попова [14, с. 18] дають реципієнтові розкриття морально-етичної тематики, коли

персонажі у різних побутових реаліях тримають іспит на людяність і часто не витримують його.

З алегоричним забарвленням твір Горана Кая-їча «Майбутнє» перепроєктує увагу читачів з життя свійських тварин у людське життя. Тільки ось втрачається сенс такого людського життя, коли тільки: «Живи без злоби, тільки їж, набирай ваги, будь зговірливим» [7, с. 17]. Це та реалія, коли фізична сила, а образ бика, биків асоціюється з нею, майже нівелюється, адже вони не можуть захистити ні себе, ні своє стадо. І це пояснюється тим, що їхня ретроспектива зводилася у випадках загрози тільки до настороженості, агресивної пози, бажанням атакувати, але вони не були реалізовані. Тому кульмінація і розв'язка в наступному: «А час од часу виводять деяких биків, корів і телят і забивають» [7, с. 17].

Революційне і як висновок еволюційне відтворено у гуморесці Макса Гюнтера «Як робиться революція». У цьому творі попри заявлену революцію у його назві, немає насильства і кровопролиття, що характерне для революцій. Сюжет розвивається на побутовому рівні, а саме у перебудові інтер'єру кімнати, у перестановці меблів. Тож персонажами виступають стіл, шафа, ліжко і оповідач, який прагнув життєвих змін і вирішив їх розпочати з перестановки меблів, і спати у шафі. Це рішення в нього визріло на основі роздумів: «Якщо в діючих рамках не вдасться здійснити перетворення, то, як вчить нас революційна теорія, треба зруйнувати ці рамки» [3, с. 18]. Далі ця думка стає більш радикальною: «Коли нонконформізм не може допомогти, а авангардизм не спрацьовує, тоді треба здійснити революцію» [3, с. 18]. «Революція» здійснилася та спання у шафі не принесло задоволення, а біль у ногах. Тому відмова від революційної ідеї була логічною і залишилася лише у спогадах.

Комічно-гумористичні образи дотичні до негативних життєвих реалій розкриваються багатством художніх зображально-виражальних засобів. У гуморесці «Зверни увагу!» угорського автора Д. Мікеша порівнянням передається психологічний стан персонажа твору: «... Герой метався, як поранений лев...» [10, с. 17], «... Упав на підлогу і заплакав, заплакав гірко, як дитина...» [10, с. 17]. Це з кадрів кінострічки «Тіні в капелюхах», що імплементавана у цю гумореску, яку дивляться обивателі. Та вони не переймаються цим, їхню увагу привертає насамперед оселя героя, її площа, кількість кімнат, кондиціонер, килим, шпалери...: « – Помітила? Шафи вмонтовані у стіни?...» [10, с. 17]. При цьому цей перегляд вголос комен-

тується, порівнюється коментаторами-глядачами, (подружньою парою), із власним житлом, одягом. Це дратує інших глядачів при перегляді кінострічки. Тобто, висміюється культура її перегляду. І що важливо, «коментатори-глядачі» не роблять належних висновків: « – Жаль, що кінець... Могли б ще показати кухню...» [10, с. 17]. Не робить їх і автор, таким чином вмотивовуючи читачів самим це зробити. І якщо за жанровими ознаками «Зверни увагу!» є гуморескою, то ймовірні читацькі висновки можуть бути вже не гумористичними, а сатиричними. Для цього підводить зміст твору Д. Мікеша.

У «Новорічному фазані» П. Незнакомова новорічна пригода звичайного громадянина набирає особливого забарвлення згадкою про короля, який любив полювання і смакувати м'ясом фазана: «Король простягнув руку, всю у діамантах, взяв фазана і звичним рухом розірвав його. Пахощі наповнили всю кімнату, мебльовану в стилі Луї XV» [11, с. 14]. Одоративний образ у цьому фейлетоні відіграє ключову роль. Адже запах протухлого м'яса підводить до розв'язки твору. Долаючи різні бюрократичні перешкоди, персонаж «Новорічного фазана» нарешті має посилку із впольованим фазаном. Але яка її якість? «Правда, він смердить дуже сильно і тому висить у мене на балконі. Викинув би я його вже давно, та старі люди сказали, що фазан найкращий тоді, коли наполовину розклався. Саме таким їли його і королі, і герцоги» [11, с. 14]. Ця грубувато-натуралістична деталь навіть не притаманна жанру фейлетона, але саме вона у такий спосіб фокусує увагу читача на проблемі роботи поштових відділень, особливо у передсвяткові дні.

А в безадресному фейлетоні «Ну вже цей вітер...» Г. Краєв прийомом песоніфікації висміює надмірне вживання алкогольних напоїв. І персонаж-п'яничка звинувачує у цьому вітер, що додає до публіцистичного образу виправдання перед дружиною [9]. Тема відносин між п'яним чоловіком і жінкою стала мандрівною і зустрічається в численних гумористично-сатиричних творах різних народів.

Персонажеві Сокачову з «Кар'єри одного царя» Й. Попова приходить метафорозуватися з голови районної споживчої кооперації у царя. Тут його і постава, і манера поведінки, і лексика змінюються. Та життєві перипетії вносять свої корективи і Сокачову пропонують вже роль не царя, а виночерпця. Зрештою, для своїх онуків він демонструє ляльковий театр. Автор дошкульно висміює його, але доброзичливість, що реалізу-

ється в онуках врівноважує кар'єру персонажа. Таким чином жанрово-тематична концепція твору гармонізується і відповідає тим публіцистичним вимогам до творів такого типу [14].

У рубриці «Перчанський бібліофіл», коли йдеться про Вільяма Шекспіра, то наводяться цікаві деталі з його біографії, адресується увага до авторської сатири, що наявна в деяких його сонетах. Ось фрагмент у перекладі Дмитра Павличка: Я кличу смерть – дивитися набридло / На жебри і приниження чеснот, / На безтурботне і вельможне бидло, / На правоту, що їй затисли рот [18, с. 13]. Це художнє узагальнення – гостросатиричне і спрямовується на викриття тодішнього негативу та не втратило актуальності і в наш час.

Жанром епіграми представлений у «Перчанському бібліофілі» Роберт Бернз. Одна з них у перекладі Миколи Капусти образотворить ось такого

освітянина: НАПИС НА МОГИЛІ ШКІЛЬНОГО ПЕДАНТА / Сьогодні в пекло взятий той, / Хто за життя дітей учив, / Він зможе там із чортенят / Виховувать чортів [1, с. 17]. З динамічного життя цього автора наводиться і такий факт: «Його стосунки з жінками – то тема цікава. Про це можна почитати в інших джерелах, додамо лише, що завдяки своїм 12 дітям на 2012 рік вже було понад 600 нащадків поета» [1, с. 17]. Подача у добірці творчого і біографічного надає їй більшої читабельності, активізує зацікавленість реципієнтів.

Вже з наведених прикладів можна підсумувати, що зарубіжний гумор представлений на сторінках журналу «Перець. Весела республіка». Його жанрово – тематичний вимір характеризується і різножанровістю, і різноматематичністю, є актуальний, є частиною сучасного динамічного гумористично – інформаційного процесу.

Список літератури:

1. Бернз Роберт Епіграми. *Перець. Весела республіка*, № 10 жовтень 2019 р. 20 с.
2. Гумористично-сатирична періодика. URL: <https://esu.com.ua/article-24713>
3. Гюнтер Макс Як робиться революція. *Перець. Весела республіка*. № 1 2018 р. 20 с.
4. Діалоги по-європейськи. *Перець. Весела республіка*. № 5 травень 2019 р. 20 с.
5. Зарубіжна сатира і гумор. URL: [google.com/search?q=Зарубіжна+сатира+i+гумор+%28книжкова+серія%29&sxsrf=AJOqlzXhzjTxff83FRQy8K9w62kLiGknEg%3A1677998503716&source=hp&ei=pzkeZL5Kf61xc8P8](https://www.google.com/search?q=Зарубіжна+сатира+i+гумор+%28книжкова+серія%29&sxsrf=AJOqlzXhzjTxff83FRQy8K9w62kLiGknEg%3A1677998503716&source=hp&ei=pzkeZL5Kf61xc8P8)
6. Зикун Наталія Сатирична Публіцистика Наддніпрянщини в інформаційному просторі України: становлення, розвиток, жанрово-тематичні форми. 27.00.04 – теорія та історія журналістики. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук із соціальних комунікацій. м. Запоріжжя, 2016. – 36 с.
7. Каяч Горан Майбутнє. *Перець. Весела республіка*. № 10 жовтень 2018 р. 18 с.
8. Капелюшний Анатолій Олексійович. Сатиричний журнал «Червоний перець» / А. О. Капелюшний. – Львів : Вища школа : Вид-во при Львів. ун-ті, 1986. – 143 с.
9. Краєв Ганно Ну вже цей вітер... *Перець. Весела республіка*. № 11 листопад 2019 р. 16 с.
10. Мікеш Д'єрдь Зверни увагу! *Перець. Весела республіка*. № 6 червень 2019 р. 18 с.
11. Незнакомов Петро Новорічний фазан. *Перець. Весела республіка*. № 12 грудень 2019 р. 16 с.
12. Письменницький портал Пилипа Юрика та Міжнародного фонду ім. Павла Глазового. Каталог книжок музею гумору. Книгозбірня українського гумору, сатири й карикатури Миколи Савчука. URL: <https://pilipyurik.com/maistry-humoru/880-kataloh-knyzhok-muzeyu-humoru>
13. Під веселим італійським сонцем. *Перець. Весела республіка*. № 8 серпень 2019 р. 18 с.
14. Попов Йордан Кар'єра одного царя. *Перець. Весела республіка*. № 10 жовтень 2019 р. 20 с.
15. Сидоренко Н. Публіцистична «сміхотерапія» на сторінках українських таборових видань. *Журналістика*. К., 2002. Вип. 1. С. 110–124.
16. Усмішки під Ейфелевою вежею. *Перець. Весела республіка*. № 7 липень 2019 р. 19 с.
17. Філіпова Ольга Еволюція молодіжних рукописних сатирично-гумористичних видань Галичини другої половини XIX – початку XX ст. URL: <https://www.lsl.lviv.ua/wp-content/uploads/Zb/NDI2014/JRN/PDF/4.pdf>
18. Шекспір Вільям. *Перець. Весела республіка*. № 8 серпень 2019 р. 18 с.
19. Щербина А. О. Жанри сатири і гумору. К. 1977 р. 136 с.

Zagorodnik V. S. FOREIGN HUMOROUS SATIRICAL NARRATIVE IN THE “PEPPER. MERRY REPUBLIC” MAGAZINE: GENRE-THEMATIC DIMENSION, 2018–2021 YY.

The article is a research of foreign satire humour in *Peretze. Joyful Republic*. Humour and satire have always been and continue to be a part of the culture of laughter, the presence of which in the information time and space is a fact. Among the large number of confirmations of this is the Ukrainian magazine “*Pepper. Merry Republic*”. Its content, both in terms of genre and theme, fully corresponds to this thesis. The

presentation of humorous and satirical works by foreign authors, similar treasures of oral folklore – enhances the publication, enabling Ukrainian readers to explore various instances of humour and satire. These are implemented in the magazine sections: “Treasures of the World's Peoples”, “Perchansky Bibliophile”, (Pepper Bibliophile) and “Smikhovikipedia” (Laughopedia) The works in these sections are diverse in themes and genres. In the article is found and disclosed it`s genre and thematic belonging. In this research, this is demonstrated through direct analysis of works by the Hungarian author György Mikes, Bulgarian humorists such as Jordan Popov, Anna Kraeva, and Peter Neznaikov, the Serbian humorist Goran Kajic, as well as oral folklore from Italian, French, and German sources.

The article telss of humour – satire aspects in foreign writers narratives. In this context, we highlight some works by world literary classics: William Shakespeare, Gotthold Ephraim Lessing, Robert Burns, Leconte de Lisle, which are presented in the journal and possess a humorous, satirical, and sarcastic coloring. This is accompanied by bibliophile information that will help to better understand the printed works.

Key words: *humor, satire, laughter, caricature, magazine, henre, journalism.*